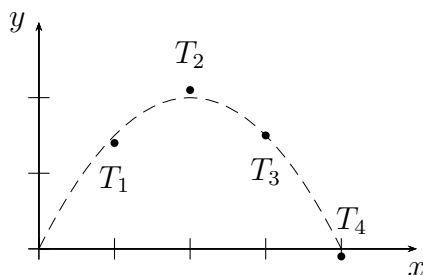

Splošni model izravnave – Točke na paraboli:

V ravnini smo izmerili koordinate x in y štirim točkam in dobili: $T_1(1, 1.4)$, $T_2(2, 2.1)$, $T_3(3, 1.5)$ in $T_4(4, -0.1)$. Če so koordinate y izmerjene dvakrat bolj natančno kot koordinate x , s splošnim modelom izravnave po MNK določite parametre parabole tako, da gre parabola skozi izhodišče koordinatnega sistema in se optimalno prilaga točkam.

Slika 1: Točke v ravnini, ki ležijo na paraboli

Da pridemo do rešitve te naloge, bomo uporabili postopek splošnega modela izravnave (datoteka [SplosniModelIzravnave.pdf](#)), ker pa je naloga zelo podobna nalogi, ko smo točkam v ravnini ocenjevali parametre optimalne premice, bomo izhajali tudi iz te naloge (datoteka [Naloga2_Premica_Resitev.pdf](#)).

Tako kot smo tudi pri premici prvo analizirali, koliko je minimalno število opazovanj, ki jih potrebujemo za izračun parametrov parabole. Na voljo imamo $n = \underline{\quad}$ opazovanj, saj imamo opazovane tako 4 koordinate x kot tudi 4 koordinate y . Enačba parabole, ki gre skozi središče ima obliko $y = ax^2 + bx$, kar bomo seveda uporabili pri sestavi enačb splošnega modela izravnave. Vidimo, da moramo uvesti dve neznanki, ki se nanašata na parabolo (a in b). Če gledamo analogijo z nalogo s premico, bi enačbo parabole pri posredni izravnavi lahko uporabili le za opazovane koordinate y , kjer pa na desni strani ne sme biti opazovanj koordinat x . Zato bi pri posredni izravnavi morali tudi tu za vsako merjeno koordinato x uvesti eno novo neznanko (p_1, p_2, p_3, p_4). Zato je pri tej nalogi število nadštevilnih opazovanj enako:

$$u = \underbrace{2}_{a,b} + \underbrace{4}_{p_1,p_2,p_3,p_4} = 6 \quad (1)$$

Sedaj lahko postopamo po korakih splošnega modela izravnave. Rezultate pa bomo predstavili na sledeč način. V prvem delu bodo nastavljeni vsi podatki za izračun rezultatov. Nato pa bomo izvedli nekaj iteracij izravnave in prikazali rezultate po opravljenih iteracijah.

1. Iz podatkov naloge sestavimo vektor opazovanj \mathbf{l} in matriko uteži \mathbf{P} (izračunamo uteži opazovanj). Nastavimo n , n_0 in r .
Iz podatkov je razvidno, da je število opazovanj enako $n = \underline{\quad}$, in vektor opazovanj

nastavimo kot:

$$\mathbf{l} = \begin{bmatrix} x_1 \\ y_1 \\ x_2 \\ y_2 \\ x_3 \\ y_3 \\ x_4 \\ y_4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \text{---} \\ \text{---} \\ \text{---} \\ \text{---} \\ \text{---} \\ \text{---} \\ \text{---} \\ \text{---} \end{bmatrix} \quad (2)$$

Ker so koordinate y opazovane dvakrat bolj natančno, potem za vsako točko lahko nastavimo kofaktorja opazovanj:

$$q_{x_i} = \text{---} \quad q_{y_i} = 1 \quad i = \{1, 2, 3, 4\} \quad (3)$$

Matriko uteži \mathbf{P} dobimo kot $\mathbf{P} = \mathbf{Q}^{-1}$.

2. Izberemo si neznanke (u) in jih uvedemo v funkcionalni model, sestavimo vektor neznank \mathbf{x} in izračunamo približne vrednosti neznank \mathbf{x}_0 .

Za neznanki nastavimo parametra parabole a in b , kjer jima približno vrednost nastavimo kot:

$$\mathbf{x} = \begin{bmatrix} a \\ b \end{bmatrix} \quad \mathbf{x}_0 = \begin{bmatrix} a_0 \\ b_0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix} \quad (4)$$

3. Sestavimo $c = r + u$ enačb splošnega modela izravnave, v katerih povežemo opazovanja z neznankami.

Ker imamo $r = \text{---}$ in $u = \text{---}$, potem je število enačb, ki jih moramo sestaviti, enako $c = r + u = \text{---}$. Vidimo, da tudi v tem primeru za vsako izmerjeno točko sestavimo eno enačbo:

$$\begin{aligned} F_1 &\equiv \hat{y}_1 - a\hat{x}_1^2 - b\hat{x}_1 = 0 \\ F_2 &\equiv \hat{y}_2 - a\hat{x}_2^2 - b\hat{x}_2 = 0 \\ F_3 &\equiv \hat{y}_3 - a\hat{x}_3^2 - b\hat{x}_3 = 0 \\ F_4 &\equiv \hat{y}_4 - a\hat{x}_4^2 - b\hat{x}_4 = 0 \end{aligned} \quad (5)$$

4. Lineariziramo sestavljene enačbe in jih zapišemo v osnovni matrični obliki splošnega modela izravnave $\mathbf{A}\mathbf{v} + \mathbf{B}\mathbf{\Delta} = \mathbf{f}$.

Enačbe 5 lineariziramo tako, da izračunamo obe matriki parcialnih odvodov, \mathbf{A} in \mathbf{B} , in vektor odstopanj \mathbf{f} . Matrika \mathbf{A} je velikosti $c \times n = \text{---} \times \text{---}$, matrika \mathbf{B} je velikosti $c \times u = \text{---} \times \text{---}$ in vektor \mathbf{f} je velikosti $c \times 1 = \text{---} \times 1$. Matriko \mathbf{A} dobimo

z odvajanjem vseh enačbi iz 5 po vseh opazovanjih iz 2:

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \frac{\partial F_1}{\partial x_1} & \frac{\partial F_1}{\partial y_1} & \frac{\partial F_1}{\partial x_2} & \frac{\partial F_1}{\partial y_2} & \frac{\partial F_1}{\partial x_3} & \frac{\partial F_1}{\partial y_3} & \frac{\partial F_1}{\partial x_4} & \frac{\partial F_1}{\partial y_4} \\ \frac{\partial F_2}{\partial x_1} & \frac{\partial F_2}{\partial y_1} & \frac{\partial F_2}{\partial x_2} & \frac{\partial F_2}{\partial y_2} & \frac{\partial F_2}{\partial x_3} & \frac{\partial F_2}{\partial y_3} & \frac{\partial F_2}{\partial x_4} & \frac{\partial F_2}{\partial y_4} \\ \frac{\partial F_3}{\partial x_1} & \frac{\partial F_3}{\partial y_1} & \frac{\partial F_3}{\partial x_2} & \frac{\partial F_3}{\partial y_2} & \frac{\partial F_3}{\partial x_3} & \frac{\partial F_3}{\partial y_3} & \frac{\partial F_3}{\partial x_4} & \frac{\partial F_3}{\partial y_4} \\ \frac{\partial F_4}{\partial x_1} & \frac{\partial F_4}{\partial y_1} & \frac{\partial F_4}{\partial x_2} & \frac{\partial F_4}{\partial y_2} & \frac{\partial F_4}{\partial x_3} & \frac{\partial F_4}{\partial y_3} & \frac{\partial F_4}{\partial x_4} & \frac{\partial F_4}{\partial y_4} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} \\ \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} \\ \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} \\ \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} & \text{---} \end{bmatrix} \quad (6)$$

Matrika \mathbf{B} predstavlja parcialne odvode vseh enačb iz 5 po obeh neznankah, torej:

$$\mathbf{B} = \begin{bmatrix} \frac{\partial F_1}{\partial a} & \frac{\partial F_1}{\partial b} \\ \frac{\partial F_2}{\partial a} & \frac{\partial F_2}{\partial b} \\ \frac{\partial F_3}{\partial a} & \frac{\partial F_3}{\partial b} \\ \frac{\partial F_4}{\partial a} & \frac{\partial F_4}{\partial b} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \text{---} & \text{---} \\ \text{---} & \text{---} \\ \text{---} & \text{---} \\ \text{---} & \text{---} \end{bmatrix} \quad (7)$$

Vektor odstopanj \mathbf{f} dobimo iz enačb 5, da le-te prenesemo na desno stran in uporabimo približne vrednosti neznank in merjena opazovanja. Dobimo:

$$\mathbf{f} = \begin{bmatrix} \text{---} \\ \text{---} \\ \text{---} \\ \text{---} \end{bmatrix} \quad (8)$$

5. Rešimo funkcionalni model izravnave, kjer izračunamo vektorje Δ , \mathbf{v} in $\hat{\mathbf{I}}$.

V prvem koraku izračunamo vektor popravkov približnih vrednosti neznank Δ , ki ga prištejemo vektorju približnih vrednosti neznank \mathbf{x}_0 in dobimo vektor končnih vrednosti neznank \mathbf{x} . Sedaj pa za približne vrednosti (\mathbf{x}_0) privzamemo izravnane vrednosti (\mathbf{x}) in postopek ponovimo. Dobljeni rezultati predstavljajo rezultate 2. iteracije. Postopek ponavljamo vse dokler npr. $\|\Delta\| > 1 \times 10^{-6}$. Rešitve vektorja Δ so:

Iteracija 1:	$\delta a = -0.514\,516$	$\delta b = 2.038\,387$	$\ \Delta\ = 2.10$
Iteracija 2:	$\delta a = -0.011\,549$	$\delta b = 0.049\,690$	$\ \Delta\ = 5.10 \times 10^{-2}$
Iteracija 3:	$\delta a = -0.000\,331$	$\delta b = 0.001\,138$	$\ \Delta\ = 1.19 \times 10^{-3}$
Iteracija 4:	$\delta a = -0.000\,002$	$\delta b = 0.000\,012$	$\ \Delta\ = 1.24 \times 10^{-5}$
Iteracija 5:	$\delta a = -0.000\,000$	$\delta b = 0.000\,000$	$\ \Delta\ = 5.17 \times 10^{-7}$

Vidimo, da smo morali izvesti 5 iteracij, da sta popravka obeh neznank (δa in δb) zanemarljivo majhna, da lahko končamo iterativni postopek. Vzrok za nujno obdelavo v več iteracijah je v tem, da so enačbe iz 5 nelinearne, saj vsebujejo produkte in

kvadrate opazovanj in neznank. Končni rezultat, to sta ocenjena parametra premice a in b , lahko zapišemo kot:

$$\mathbf{x} = \mathbf{x}_0 + \mathbf{\Delta} = \begin{bmatrix} \text{---} \\ \text{---} \end{bmatrix} \quad (9)$$

6. Izberemo si ustrezno referenčno varianco in izračunamo iskane variančno-kovariančne matrice $\Sigma_{\Delta\Delta}$, Σ_{vv} in $\Sigma_{\hat{t}\hat{t}}$.

Za izračun vseh kovariančnih matrik uporabimo referenčno varianco a-posteriori $\hat{\sigma}_0^2$, prikažimo pa le kovariančno matriko neznank:

$$\Sigma_{\Delta\Delta} = \begin{bmatrix} \text{---} & \text{---} \\ \text{---} & \text{---} \end{bmatrix} \quad (10)$$

7. Iz vseh variančno-kovariančnih matrik stohastičnega modela izračunamo natančnosti neznank, popravkov opazovanj in izravnanih opazovanj ter njihove korelacije. Po potrebi računamo tudi parametre elips pogreškov.

Prikažimo natančnosti in korelacijo med obema neznankama:

$$\sigma_a = \text{---} \quad \sigma_b = \text{---} \quad \rho_{ab} = \text{---} \quad (11)$$